

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. IX, No. 9

JAFFNA, AUGUST 15, 1970

Rs. 6/- p. a. (including postage)—20 c. per copy

COOPERATIVE HOUSING

The Minister of Housing and Construction announced recently that according to current estimates Ceylon needed a million houses to solve the country's acute housing shortage. Since only about a million rupees had been left from the previous housing appropriation, he said that he had the princely sum of a rupee a house to cope with the problem. Wit apart, this statement underlines the magnitude and seriousness of the housing problem confronting this country.

The problem is nothing new. Since the Second World War, many factors had contributed to a worsening of the housing problem, chief of which were the absence of a clearly defined national housing policy, the inability of the State alone to finance the country's entire housing needs, rapid increase of population, urbanisation and commercialisation, and the absence of any sustained propaganda and programme in the field of housing.

It is significant that in 1948 the first housing cooperative in Ceylon viz. the Jaffna Teachers and Public Servants Cooperative Building Society, was registered under the Cooperative Societies Act. This was followed by the formation of eleven housing cooperatives by the end of 1951, in various parts of the country, catering mainly to the needs of the middle class. But only a few societies really succeeded in carrying out their building programmes, mainly due to the fact that, owing to strict legal requirements, they found it difficult to obtain loans from the Housing Loans Board.

A Housing Sub-Committee appointed in 1952 reviewed the situation obtaining in this country as follows: "In Ceylon as in most other Eastern countries the supply of new houses has not kept pace with the rapid increase in the population on account of low average family income. As a result many dwelling houses are occupied by more than one family and are below the standards necessary for human habitation. These conditions are becoming worse on account of post-war inflation which has put up the cost of building materials and labour. The present housing problem is therefore not only a problem of putting up an adequate number of new dwelling houses to reduce overcrowding but also of improving the existing sub-standard houses or replacing them with new ones". Some of the major recommendations of this Committee were the formation of cooperative housing societies under the Cooperative Societies Act, the formation of cooperative house construction societies consisting of building artisans to construct houses for cooperative housing societies, and the provision of funds to enable the Registrar of Cooperative Societies to proceed immediately with a pilot scheme for resettling families of the lowest income group drawn from the overcrowded parts of Colombo in a 'housing estate' on cooperative lines.

The Kiribathgoda Housing Scheme of the fifties offers a good example of a model cooperative housing scheme. To quote from the CCD's Administration Report for 1954, "this was a bold experiment, justified in the result. A number of features in this Scheme make it unique for Ceylon, and with proper safeguards, it can be recommended as a world model, since in some respects it is an advance even on the well known Swedish Scheme for House Building, e.g. construction by cooperative builders' societies rather than by private contractors.....a virtual snowball accumulation of profitless motives in a grand cooperative panorama".

The National Housing Act of 1954 sounded the death-knell of cooperative housing with the result that by 1958 all genuine cooperative housing activities had come to a standstill—this being reflected in the fact that there is no reference either to cooperative housing societies or to cooperative builders' societies in the CCD's Administrative Reports issued after 1958.

The Special Committee on Housing in its Report issued in 1963, basing its estimates on the computations of the Housing Sub-Committee of 1953 and the National Planning Council of 1959, calculated that the housing requirements by 1972 would be in the region of 1,697,294. It is significant indeed that a separate Ministry for Housing and Construction has been set up by the new Government and the Ministry has lost no time in setting about its work in earnest. A Special Committee on Housing has already been appointed to advise the Government on the strategy and tactics to be adopted in meeting the challenge posed by the severe housing shortage.

The Minister of Housing has declared that it is his intention to coordinate the efforts of the State, Cooperative and Private Sectors in a sustained attack on the housing problem. There can be no better way of giving relief to those groups most severely affected by the housing shortage viz. the lower and the middle income groups than through a revitalised national housing policy incorporating both cooperative housing societies and cooperative builders' societies. The experience of several countries shows that cooperative housing is the most effective method for housing and community development and Ceylon should benefit by this experi-

Cultivators Urged to Adopt Modern Methods

Our cultivators must realise that traditional methods of cultivation won't do any longer. They must grasp the fact that they can increase their income and raise their standard of living only if they adopt modern scientific methods of cultivation, stated Mr. N. T. Sivagnanam during the course of his address at the 25th annual general meeting of the Northern Division Agricultural Producers' Cooperative Union.

He pointed out that in the Union's model farms, modern methods of cultivation had been used and yields had increased tremendously. He appealed to societies to persuade their members to adopt modern methods of cultivation: the Union was prepared to give them all the assistance they required.

Referring to onion prices, Mr. Sivagnanam stressed that an upward revision was necessary as costs of production have risen.

Pointing out that chilli

cultivators were being duped by middlemen who were using false weights, he suggested that they auction their produce through the Union: this would be more advantageous to them. He emphasised that chilli cultivators should use the correct fertilisers if they wanted higher yields: the success of potato farmers had been due to the fact that they had faithfully carried out instructions. He urged societies to purchase fertilisers, insecticides, pumps and other agricultural requisites from

the Union: these were available in bulk and at a lesser price at the Union—therefore purchasing from the Union would benefit the cultivator.

He warned societies against purchasing onion koodus from private traders as it would ultimately affect a local industry adversely.

Mr. Sivagnanam concluded by appealing for the wholehearted cooperation of affiliated societies in the expansion programme the Union was planning to undertake.

Society's Efficiency Depends on Committee

If a cooperative society is to function efficiently, a good Committee of Management must be chosen. Therefore members must choose their committees carefully, said Mr. S. K. Thiraviyanayagam, President, Thenmaradchy MPCS Union at the International Cooperative Day celebrations organised by the Union. Stressing that every form of activity can be carried out on a cooperative basis, he pointed out that it was the Movement most beneficial to us. Though everyone had realised the importance of the Cooperative Movement, it was necessary that periodically on occasions like this we renew our faith in Cooperation and re-dedicate ourselves to its ideals, he said.

Mr. R. C. S. Cooke, Vice-President, NDCF, outlined the importance of the International Cooperative Alliance which had 62 countries affiliated to it, with a membership running to millions. Explaining the symbolism of the rainbow flag, he said we should be proud to be members of such a vast Movement. Emphasising the usefulness of Cooperative Banks, he appealed for the fullest support of cooperators. He urged everyone, especially the youth, to join the Movement and work to make the land a better place to live in.

Mr. V. Canagasabai, AC CD expressed his pleasure at the progress made by societies in the area, especially the Union. He stressed that unity was essential for

progress: there should be no divisions of caste, creed or race. Recalling the maxim that a good society meant a good committee and vice versa, he urged members to choose their Committees with care.

Mr. T. Murugesu, HQI pointed out that the strength of the Union depended on affiliated societies and vice versa. Therefore members must strive to develop their societies. Pointing out that Cooperative Banks help the progress of societies, he appealed to them to deposit their savings in the Bank and thus help to strengthen it.

Mr. K. Paramothayan, Principal, Jaffna Cooperative Training School, observed that the new economic theory pointed out that human resources are the key to economic development. Japan was a good example of this fact. He pointed out that lack of initiative was one of the reasons why cooperatives were not forging ahead. The aim of cooperative education, he said, is to provide these human resources. We must strive to achieve economic development and education was essential for that. He appealed to every cooperative society to support community education programmes.

Mr. V. N. Navaratnam, M.P. appealed to the Union to help him find out the views of people about the new constitution so that he could present them to the Constituent Assembly.

'Still Suffering from the Colonial Mentality'

It's deplorable that Ceylon is still suffering from the colonial mentality, stated Mr. K. Paramothayan, Principal, Jaffna Cooperative Training School, speaking at a meeting of the Mahajana College Students' Association. He pointed out the present impasse was due to the fact that the Tamils had forsaken their mother tongue for the sake of getting a few benefits through the use of English.

He went on to emphasise that human resources were the key to economic development. Unfortunately both initiative and a sense of determination were sadly lacking here. This is the reason, he pointed out, that Ceylon is still an under-developed country.

Graduates to be Recruited for Coops

The Dept. of Cooperative Development is working on a plan to recruit and train unemployed graduates to man the Cooperative Unions which will be the wholesale distributors for the whole island. Steps are being taken to train at least 120 graduates at three centres—Colombo, Polgolla and Jaffna. Preliminary discussions took place recently at Polgolla between the Deputy Commissioner of Cooperative Development, the Principal, School of Cooperation, Polgolla, and the Principal of the Jaffna Cooperative Training School.

REV. DR. D. T. NILES

The Rev. Dr. D. T. Niles, was truly one of the greatest Christian leaders and one of the greatest men of modern times. He would not have wished to be described thus, but the truth must be told. Even in that wish he remains a great man. In the words of Laver, "He only is great who has the habits of greatness; who after performing none in ten thousand could accomplish, passes on like Samson, and 'tells neither father nor mother'". Dr. Niles did not seek publicity for the splendid service he rendered to the World Church, the Church in the land, particularly in his own place Jaffna, and various institutions and peoples in many countries.

Butler once said: "He is greatest who is most often in men's good thoughts". Just why is it that Dr. Niles has always been, and will ever be in men's good thoughts? It is because, in our opinion, though a world figure, yet he was actively interested in, and deeply concerned about individuals—their material welfare, their personal problems, their bases of right thinking and of right living, and their spiritual growth. He extended to them his friendship. He belonged to the Methodist Church in Ceylon primarily, but every other denomination regarded him as belonging to it also. So did the smallest church in the most remote corner of the country. That was the feeling of every Christian institution and most individuals who came into contact with him. He was patient enough to study their problems and plan their solution. He was able to pass on to them his radiant faith in the Lord and his unshakable trust in His Grace. It is one thing to do this through his writings and his sermons, but quite another to do it in his personal relationships with men.

Deeply Concerned

Dr. Niles was deeply concerned about Jaffna—its problems and its needs. He was often distressed about them. Once he was attending a Conference in a city in France along with a European missionary in Jaffna. Both were enjoying a walk in the beautiful spots of the city. He turned to his friend and told him how he was saddened by conditions in Jaffna and asked him what was the solution. Jaffna was uppermost in his mind even when he was struggling, along with the others, over the problems

of the World Church and when he was enjoying the beauties of nature.

His patriotism was not confined to his love for Jaffna. He belonged to Ceylon so much. The troubles which had beset the country in the recent past through communal, racial and religious clashes troubled him deeply. And he worked hard to bring about a greater harmony and understanding in the country. He would always draw men to right thinking and a right sense of values. All this he could do because of his unflinching loyalty to his friends, the causes which he was pledged to serve, his country and his Lord.

Another factor that helped him in his life and service was his resilience to new ideas and fresh ideologies. He was wonderfully responsive to the demands of changing times and changing situations. He refused, much to the chagrin of several other leaders, to adhere to established custom. That is why he had such a strong fascination over the youth not only in our country, but in the several other countries, where he was warmly welcomed.

Perennially New

More than all these the Gospel was to him perennially new. His sermons, addresses and books were not loaded with dry and stuffy matter, which is antiquated and out-of-date, with no meaning to the youth of the modern day. He saw meaning and relevance in the Gospel for all times and ages and conditions of men. And he interpreted it accordingly.

As we grieve over the passing away of one whom we can ill afford to lose at the present hour (it is a personal loss to many of us), it is no time primarily for grief. It is a time to give thanks in a very abundant measure to God for such a life led and such service rendered to the community and the Church, both here and abroad, as Dr. Niles did. It is also a time to be reminded that, though leaders in His Vineyard pass away from time to time, God fills their places with other leaders of His choice. "God moves in a mysterious way his wonders to perform". It is now, therefore, the time for us to prepare ourselves for His call in His service and to determine to do at least a part of what Dr. Niles was able to do in God's Cause.

—The Morning Star

YOU NEVER CAN TELL

Produced by Bala Sabapathipillai for the St. John's College Welfare Association at the Town Hall, Jaffna.

It is always sad to observe the last gasps of a social order or institution that is vanishing fast. One felt this sadness watching this play presented under these auspices. It was obvious both from the playing and the response of the audience that English plays are not exactly the wave of the future; nor perhaps are those private colleges, that the play was staged to support.

Heroic Determination

It surely must demand heroic determination on the part of a producer to venture on an English play in Jaffna these days. Sabapathipillai probably has this; venture into Shaw he did and the results are good in parts with a number of rather striking weaknesses. The play of course concerns the rediscovery of a father by the children in the course of which one of the daughters discovers a husband and all the characters somehow manage to be very charming and witty. In such a play, articulation and timing become very crucial and only Sulogi Vethanayagam as Dolly Clandon performs well on these scores. She articulates effectively and has almost a professional sense of timing. In fact she seems to be a consummate comic artist

and manages to dominate the stage with her impish elegance every time she was on it. The others tended to deliver their lines as if though they were gems to be taken care of rather than spontaneous witticisms that erupted on provocation. Arunthathi Handy as Gloria Clandon was content to look pretty without working too hard to present a character on stage. The male performers uniformly tended to be a little too loud. Young Rohan Champion as Phillip Clandon had trouble at times in controlling his adolescent voice, but the others have no such excuse for the unmelodious and ill-co-ordinated din which accompanied their joint presence on the stage. Some attention to modulated

speech and tone is necessary in any play and in Shaw this becomes imperative. In general one can say that this play seems to have taken its tonal orchestration from the local bus stand rather than from an English home. Moreover Jesudason as the waiter was hardly intelligible and muffled or gobbled all his lines. Marcus Navaratnarajah as Fergus Crampton the father excelled as the harassed father of the brood and with a little more polishing ought to be able to turn out better performances. Surea Thevathasan appeared briefly on stage as a lawyer with a commanding presence and performed rather well; perhaps he could have been used in other roles.

R. S. PERINBANAYAGAM

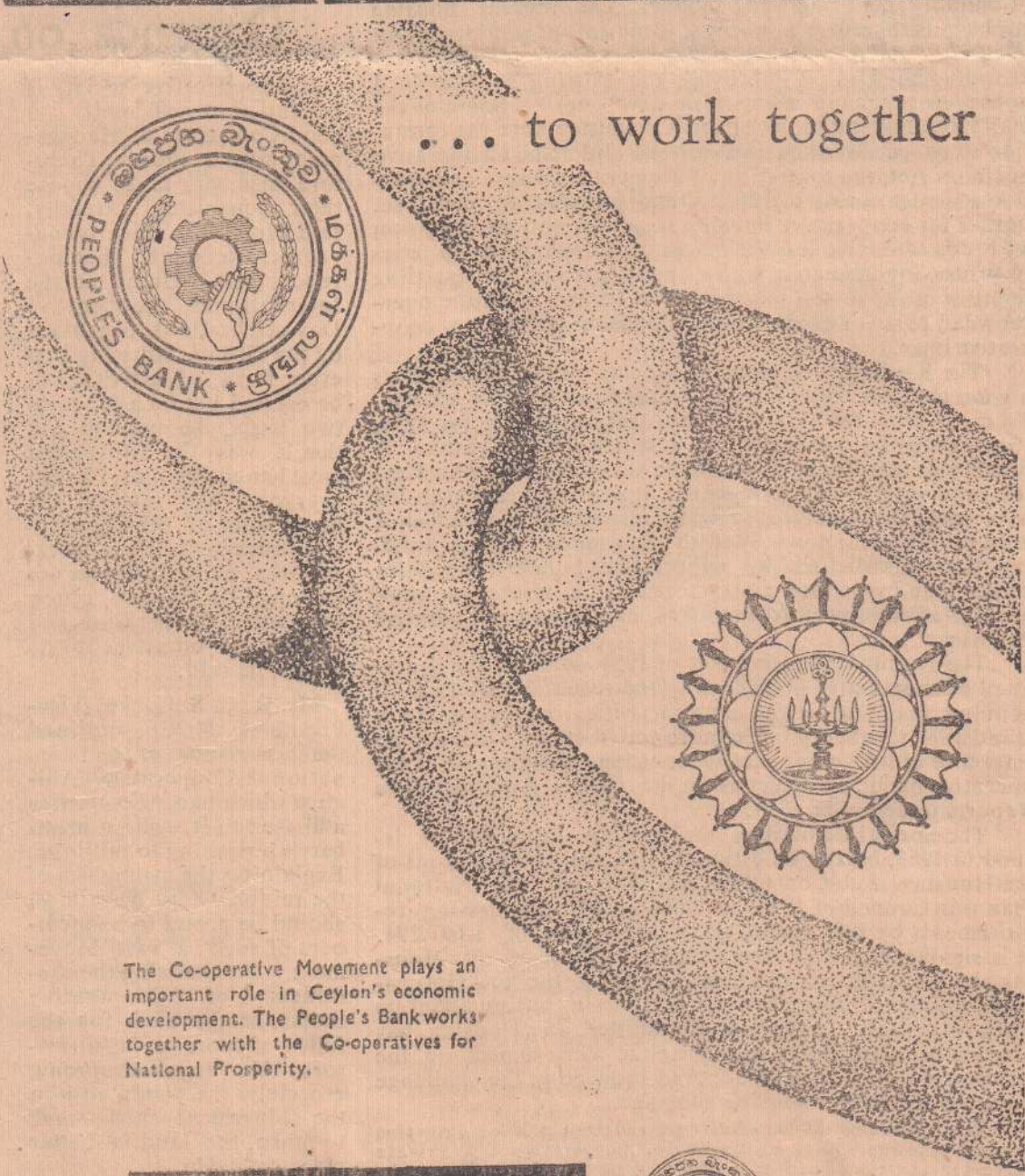
*For Speedy Discharge and
Safe Delivery
Jaffna District
Co-operative Harbour Services
Union Ltd.*

25, Front Street, JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

TELEPHONE No. 590

TRIPOLI MARKET

FOR ALL YOUR

REQUIREMENTS OF

VEGETABLES

The Co-operative Movement plays an important role in Ceylon's economic development. The People's Bank works together with the Co-operatives for National Prosperity.

PEOPLES BANK

The largest network of branches in Ceylon.

General Conditions Of Fishing In Ceylon

We publish here an extract from the Report of the French Mission on the possibilities of locating a fish canning factory in Ceylon. It was released by the International Co-operative Alliance.

a) The Monsoon Regime

As we have already noted, pelagic fishing and the monsoon regime are closely linked in Ceylon; for we have to take into account the traditional means of fishing.

Obviously, the climatic conditions must be considered; but, none the less, a desirable evolution in the fishing industry; this would be assured by the use of larger boats which would make fishing possible all the year. *The statistics of the actual fishing prove with evidence that the existing possibilities in this industry are not fully reached.*

b) The Fish to be Tinned

1—The small fish which can be tinned

—statistics by region:

We find several varieties very close to those fished in France; they can be tinned: such as sardines, sprats; in Ceylon, hurullas and salayas.

For the year 1968, the production in the different centres was (in metric tons) as follows:

	Jaffna	Mannar	Trincomalee	Batticaloa	Galle	Negombo/Chilaw
Hurulla	4.320	2.310	990	3.300	18	1.610
Salaya	3.160	40	9	9	—	410
Total	7.480	2.350	997	3.309	18	2.020

—The price of fish and the availability for tinning.

The soundings that we performed show this fish is often sold 25 to 30 cents a pound. However, in 2 districts, those of Jaffna and of Kalpitiya, the price is as low as 10 cents a pound, an additional supply being generally destined for drying.

On the other hand we have noticed that in the Chilaw district the quantity of dried fish is very big; and there also, the demand for fresh fish is great owing to the proximity of Colombo; and yet the fishermen have often to stop their specific work for want of outlet.

Of course the amounts of the production indicated, as well as the current prices, should be analysed with care. Besides, one must not forget that the fishing of the sardine is done with very old-fashioned boats which have little independence at sea and cannot set out when it is a little windy.

It is evident that the facts of the production, as given, could be altogether changed, as was the case, for instance, in Morocco, should the fishermen have at their disposal modern fishing-boats, that is boats of 40 to 60 feet, fitted out with Diesel engines and equipped with seines.

2—Tuna:

For want of market the production of the tuna-fish trade is limited to two "long lines" of export to Malaysia. It is quite certain that the potentials of the tuna fish-

ing are much greater and could be the object of a much more developed fishing if the following conditions were fulfilled:

—a market of tinned tuna in Ceylon and also an export swing of tinned goods.

adequate fishing boats such as those with live-bail and drag lines. These boats being chiefly destined to supply the tinning trade.

Just at present we can only advise the developing of the tuna fishing, insisting upon the necessity of giving as basis to the tinning trade a factory supplied with both tuna and sardine.

B—Names of the possible zones of location: Advantages and drawbacks of each:

By examining the various Ceylon Fisheries and the districts where the fishermen live, five fishing zones can be determined. It is suitable to point out the characteristics of each one, so as to make a proper choice of the area that may be advocated for the location of a tinning factory.

The five zones are as follows...starting from the south:

- Galle,
- Colombo-Negombo,
- Chilaw-Kalpitiya,
- Mannar - Jaffna - Point Pedro,
- Trincomalee-Batticaloa-Kalmunai.

(1) The Galle district:

At the south end of the Island, the port of Galle is intended to become a very important fishing port. With the aid of the French Government, a tuna fishing port is being made; it is certain that such means, thus set in position, will result in the development of the fishing trade in that District.

Nevertheless, this zone cannot be chosen as a site for a fish tinning industry, for at present, the sardine fishing is practically non-existent.

On the other hand, in a few years' time, should the progress of large tuna fishing boats be realized, it will no doubt be necessary to foresee for this place a tuna industry: the port of Galle is well situated to harbour sea-going ships and it is quite near the important zone of Colombo.

(2) District of Colombo-Negombo:

This district has the highest concentration of the population and consequently, the biggest demand for fresh fish. That maintains the price relatively high, except in the periods of great fishing productivity when the price of the clupeidae is about 20 to 25 cts. a pound.

When the monsoon blows from the South-West, a certain number of fishermen move from the Negombo district to the east coast; it must be noted that those fishermen have only small boats (pirogues) at their dis-

posal. Independently from Colombo, the Government plans the creation of a fishing port at Negombo.

It appears to us that, in that region, the trade in fresh fish had no real problem except, perhaps, at Negombo in the periods of heavy fishing; but we also noticed the installation of fish drying yards in the region, a proof that, at times, there is an excess of fresh fish. In that place, the implanting of a tinning industry is not actually necessary for, apart from the time of the heaviest fishing, all the production is practically sold fresh.

(3) District of Chilaw - Kalpitiya:

An almost continuous fishing zone stretches north of Negombo almost as far as the Mannar peninsula. As the above statistics show it, the quantities of fish in that region should be sufficient to supply a tinning factory (3 tons a day).

Should the factory work 300 days a year, the required quantity of fish would be 900 tons.

According to the statistics, the amount of fish necessary to set a tinning factory working would be half of the quantity available. That percentage is evidently very important but we do not think it is worth giving it too much consideration because, as we said before, fishing conditions might be totally changed by a factory which would give the fishermen such selling possibilities as they presently have not.

The characteristics of the region are the following:

—The seasonal character of fishing

According to the information we picked up, the monsoon blowing from the South-West prevents the fishermen from setting out to the sea during 100 days a year. It would therefore be necessary to have freezing and warehousing possibilities if the factory were to work all the year though.

We even believe that, independently from that consideration, the availability of freezing stores is absolutely necessary.

In fact, the fishing products, just the same as everywhere else, do not come in regularly; and yet, regularity in the supplies is an essential asset to obtain good returns in a factory.

—The conditions of the local market

In general, the more you approach Colombo, the denser the population is and the greater is the demand for fresh fish.

The first conclusion to be drawn from the fact, should this zone be chosen, is to have a factory in its northern part so as to balance better the demand for fish.

As to the road connections, there is no special difficulty: a heavy traffic road leads from Colombo right to Puttalam and, further, it is possible to go to Kalpitiya. The convenient roadway allows to anticipate the picking up of the fish to be tinned, by refrigerator vans, as far as Negombo (a 2 hours' distance by van).

On account of its geogra-

phical situation, Kalpitiya can be supplied by the fishermen themselves coming from ports north of Dutch Bay. Besides, it has the privilege of a very interesting situation between the sea and the lagoon.

Several years ago, a Japanese Commission, in a scheme on the possibilities of fishing ports, had located that place and advocated, as most urgent, the project of a fishing port there.

The survey carried out by the Japanese Commission showed that it was possible to make a port in deep water at—4.5 metres; this can be realised without excessive works. Such an advantage, not to be found in other regions, has drawn the attention of the Ceylon Authorities.

Following the plan advised by the Japanese, the fishing port is going to be made and shortly after our visit in Ceylon the Secretary for the Industry and the Fisheries officially inaugurated the beginning of the work. It is expressly anticipated that this port should be able to harbour boats of 50 to 60 feet.

Another advantage of Kalpitiya

An advantage due to its position on the biggest lagoon of the island; in this lagoon the fishing of shrimps is greatly appreciated.

If this fishing was developed, adequate freezing and packing installations would be able to use the factory man-power and the resulting product could be totally exported, the world market for these goods being wide open.

(4) District of Mannar - Jaffna - Point Pedro:

First of all, it may be stated that the fishing production in this region is very abundant; but the access to it is more difficult on account of the distance from the Centre of the Island.

The Jaffna district seemed to us quite remarkable, on the one hand for the heavy output of its fishing and, on the other hand, for its excellent cooperative organisation.

Its situation at the extreme north of the Island gives it a great advantage: the possibility of fishing the whole year round. In fact, according to the regime of the monsoons, the fishermen can always go to the sheltered zones, on the east or to the west.

That geographical advantage, more than the abundance of fish, accounts for the fact that the region of Jaffna is by far the first for the tonnage of the fish landed.

To supply a factory of 1,000 tons a year should be no problem, as the total output in small fish is over 7,000 tons.

That regularity in the supplies should make it possible to get regular prices; more particularly so, as the Federation of the Fishermen's cooperatives is very important and well organised. It could collect the fish and thus supply it, by contract, to the factory.

At Mannar, the C.F.C. has already started the building of the first tinning factory of the Island, it is also based on a production of 3 tons a day,

Facing these numerous advantages, 2 drawbacks exist, however; and they must be mentioned. First: Jaffna, by its situation in the north of the Island, is far from the centres of consumption and particularly from Colombo, the administrative and commercial centre. The road and rail connections between Jaffna and Colombo are long and expensive.

The other drawback, to our estimation far more serious, is the fact that the region of Jaffna will not be able, to dispose at least in the near future, of port installations allowing the boarding of fishing boats of a certain tonnage. In fact, the sea, all along the coasts there measures a maximum of —2 metres; and the works for digging a channel of access would be very costly; besides, this channel would subsequently need ceaseless dragage.

Such difficulties for getting a port in deep water make the installation of a second tinning factory in this zone a hard task. And yet, it seems essential to us, in view of the future, to get a tinning business supplied by modern ships.

The setting at Jaffna of an industry based on the sardine alone would prove very useful. It can be anticipated as a second stage realization.

(5) District of Trincomalee - Batticaloa - Kalmunai:

On the East coast there is also a zone abounding with fish; it stretches from Kalmunai to Trincomalee, with Batticaloa for its centre.

This part of Ceylon being more thinly populated than the others, the demand for fresh fish, though important, is not so big.

At Trincomalee, there is a roadstead of deep water suitable for a fishing port. This roadstead sheltered the "Royal Navy" during the War.

However, it appears that the fishing season is shorter in this region than on the West coast, the monsoon obviously extending over a longer period on this coast. Moreover, a large proportion of the fishermen do not live in the district but come from the West coast (Negombo and Chilaw).

Those reasons, to which must be added the fact that the fishermen come here without their families, make the setting up of a tinning industry in this part of the Island unadvisable. Besides, with regard to the distance from the centres of consumption, these places would present the same drawbacks as Jaffna. The air and rail links with Colombo are not quite satisfactory and this is a heavy handicap for an industrial activity in this district.

Nevertheless, a development of the tuna fishing, mostly of the live-bail tuna fishing, may be viewed in this district. Should this become a reality in the near future, then the question of a tinning industry would have to be reconsidered; in that case, the industry might be set, either at Valaichchenai (near Kalkudah) where a fishing port is to be created

(Continued on page 4)

Employees the Backbone of a Society

The employees should realise that they are the backbone of a Society.

So said Mr. M. Vairamuttu, President Pandatarreppu MPCS Union, speaking at the International Cooperative Day celebrations organised by the cooperative societies in the Ilavalai parish. He went on to point out that the Cooperative Movement had no room for distinctions between employer and employee. Therefore cooperative employees should not think that they were working under a private employer.

Stressing that in a society dominated by self-interest, the Cooperative Movement could not flourish, Mr. Vairamuttu decried the tendency to depend on the Government for everything: lack of patriotism was the root cause for this, he said. We should try to fulfil our needs through our own labour. He emphasised that there was nothing which we could not accomplish through the Cooperative Movement, if we only had faith in it and strove hard to fulfil its ideals. Cooperation in essence was levelling up, not levelling down: it was a way of life that made one concerned about the welfare of others. He appealed to youths to join the Cooperative Movement and work for their betterment and that of the community.

Mr. E. Sebastiampillai, Pre-

sident, Ilavalai MPCS, said it was a sad reflection on the members if there were defects in societies. Therefore instead of wasting time merely talking about them, members should come forward to remedy the defects.

Vidwan V. Selliah said it would be of great benefit if the Mahaweli Ganga were diverted to the North. In such an event, the cooperatives here could seize the opportunity and make the North flow with milk and honey: they could use the hydro-electric power generated to develop power-loom and other industries. He stressed that cooperators should be caught young: that is why Cooperation should be taught as a subject in schools. Deploing our neglect of Credit Societies, he added that societies should not confine themselves to the distribution of consumer goods but launch into the sphere of production.

Mr. T. Murugesu, HQI pointed out that if a society was doing well it meant that the Management was very efficient. Stressing that the members should be fully conversant with the rules and by-laws of the society, he made the point that it is the members who should get rid of corruption. Without depending on the government for everything, the members should meet their needs through their own efforts, he said.

Needed—a Distinct Place

Like in India, the Cooperative Movement in Ceylon should be given a distinct place in the national plan. Up to now the Ceylon Movement has been merely a handmaid of the State, a tool to implement its policies.

So said Mr. A. J. Raja Thuraisingham, President, Jaffna MPCS Union, speaking at the International Cooperative Day celebrations organised by the cooperative societies in the Thinnevelly area. The celebrations were held at the Thinnevelly MP CS hall.

Commenting on the significance of Cooperative Day, he said that the Cooperative Movement was inaugurated to uplift the economically underprivileged. Deploing the fact that most societies could not stand on their own feet, he said we should resolve to strengthen the Movement.

Mr. N. Coomaraswamy, President, Thinnevelly MP CS, said this time they had decided to celebrate the occasion in a new way. Representatives of all the cooperative societies in the area would outline the history of their societies and explain the difficulties they were facing. This would prove beneficial as then they could learn from each other's experience and try to help each other to solve their problems.

Mr. K. Paramothayan, Principal, Jaffna Cooperative Training School, said that direction was more important than speed. Pioneers like Robert Owen had blazed the cooperative trail and we were following in their footsteps. Stressing that cooperatives must enter the sphere of production instead of merely confining themselves to trade, he said we must follow the example of other countries in this respect. The key to development is human resources: Japan was a good example of this. The Cooperative Movement was the ideal way of mobilising human resources. He added that Cooperative Education can raise the level of the national character.

Mr. R. Rajaratnam, President, NDCF, said cooperators were members of a great international movement. He stressed the importance of credit societies which were the backbone of the Movement: they should be revived and strengthened. He appealed for support for the Cooperative Bank which is the Cooperators' Bank. He also emphasised the need for cooperatives to launch into the sphere of production.

Fishing in Ceylon

(Continued from page 3)

in 2 years' time, or at Trincomalee itself; here, a port substructure, building yards and mechanical workshops already exist.

To sum up, as choice of a place, may we recommend first: the port of Kalpitiya which, notwithstanding some drawbacks, (seasonal character of fishing, relative vicinity of Colombo), has the advantage of an exceptional strategic situation.

Before a definite choice,

For the WELFARE OF YOUR FAMILY

&

For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY
SAVE in your BANK.....

THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

SAVINGS DEPOSITS:—

Interest at the rate of 4½% is allowed from 1-2-70. Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.

FIXED DEPOSITS:—

From 9-2-1970 on New Deposits the following rate of interest will be payable:—

- (1) On deposits for 12 months 4¾%
- (2) On deposits for 5 years and over 5½%
- (3) On deposits for 10 years and over 6½%

RECURRING DEPOSITS:—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Rs.1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs.70/-; after the end of 81 months, will earn Rs.100/- and after the end of 120 months, will earn Rs.163/-

10 Years' Savings Certificates—6½%

Societies Security Deposits—4¾%

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. Repayment by instalments is allowed.

BRANCHES:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal)

HEAD OFFICE:

59, MAIN STREET—JAFFNA.

SOUTH YALPANAM MPCS UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone: 8.

T'gram: "Yarlunion"

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilman stores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

Progress Unsatisfactory

Unfortunately the Cooperative Movement has not achieved satisfactory progress in the area because we have forgotten our cooperative ideals, observed Mr. S. Arunasalam, President of the Pachchillapalli MPCS Union, at the International Cooperative Day celebrations organised by the Union. Stressing that unity was essential for cooperative progress, he said that Cooperative Day was a fitting occasion to renew our faith in Cooperation: it should become our life-blood, as it were.

Mr. S. Ponniah, Secretary, Pallai MPCS, pointed out that Cooperation was much older than the Cooperative Movement: in the traditional rural set-up all activities were carried out on a cooperative basis. He traced the history of the Cooperative Movement in Ceylon and said the setting up of multi-purpose societies marked a decisive change. But unfortunately the Movement had become stagnant now for lack of understanding of cooperative principles: it had now become a mere tool to implement government policies.

Mr. A. G. Rajasooriyar, President, Masar Soranpattu MPCS, pointed out that though the Cooperative Movement had been fostered by men with foresight, it

was now declining because we don't whole-heartedly accept the principles of Cooperation. It's a pity, he said, that there isn't enough support for the Movement. The Movement must be revitalised and youth must be drawn into it. He urged societies to launch on small industries.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary, ND CF, stressed that in Cooperation we must depend on our own strength. We must work for our own welfare and that of our fellow human beings. He pointed out that the Movement was to be found in so many countries because it had proved to be so beneficial to mankind: it was the panacea for all our social and economic ills. He added that if a society is not working well, the fault lies with the members.

Mr. T. Kandaswamy, AC CD, said the occasion was a fitting one to take stock of our progress or lack of it and decide upon future programmes. Unfortunately in this area, the progress of the Movement was not satisfactory. There were many factors responsible for this state of affairs. He appealed to members to learn about cooperative principles and live them. He emphasised that the progress of societies depended on the enthusiasm of members.

நவீன முறைகளை விவசாயிகள்

கையாள வேண்டும்

எமது விவசாயிகள் பழம் முறைப் படி விவசாயம் செய்வதில் நல்ல பயன் ஏற்படாது என்பதை உணரவேண்டும். அவர்கள் நவீன விஞ்ஞான ரீதியில் அமைந்த விவசாய முறைகளை மேற்கொண்டால்தான் தமது வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்தலாம் என்பதை சிந்தனையில் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசத்தின் 25-வதுவருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் தலைமையுரை நிகழ்த்துகையில் திரு. ந. த.சிவஞானம் கூறினார்.

சமாசம் தனது மாதிரித் தோட்டத்தில் நவீன முறையில் விவசாயத்தினை மேற்கொண்டதில் அதிகப்படியான விளைச்சலைப் பெற்றுள்ளது என அவர் மேலும் பேசுகையில் சுட்டிக்காட்டினார். சங்கங்கள் தமது உறுப்பினர்கள் நவீன விவசாய முறையினை மேற்கொள்வதற்கு உலகக்

வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்ட அவர், சங்கங்கள் இவ்விவசாய முறையினை மேற்கொள்வதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதற்கு சமாசம் காத்திருக்கிறது என்றார். உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகரித்திருப்பதனால் சின்ன வெங்காயத்தின் மாதாந்த விளைவை அரசாங்கம் உயர்த்த

வேண்டும் என அவர் வலியுறுத்தினார். மின்காய் உற்பத்தியாளர் தரகர்களினால் ஏமாற்றப்பட்டுள்ளார்கள் என தொடர்ந்து பேசுகையில் சுட்டிக்காட்டிய திரு. சிவஞானம், அவர்கள் சரியான நிறுவனங்களுக்களை உபயோகிப்பதில்லை எனக்கண்டித்தார். எனவே மின்காய்

உற்பத்தியாளர் தமது மிளகாயினை சமாசத்தின்மூலம் ஏலம் விற்குதல் நன்மையடையலாம் என்று குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் கூறியதாவது: மின்காய் உற்பத்தியாளர் அதிக விளைச்சலைப் பெற வேண்டுமாயின் அதற்கு உகந்த உரத்தினை உபயோகிக்க வேண்டும். உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியாளர் அதற்கேற்றபயிர்ச்செய்கை முறையினை அனுசரிப்பதால்தான் அவர்கள் அதில் வெற்றியடைந்து வருகிறார்கள். சங்கங்கள், உரங்கள், கிருமி நாசினிகள், நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் முதலியவற்றை

சமாசத்திடம் வாங்க வேண்டும். இவை சமாசத்திடம் போதியளவு இருக்கின்றன. அத்துடன் குறைந்த விலைக்கும் வாங்கலாம். எனவே சமாசத்திடம் வாங்குவதில் விவசாயிக்கு அதிக நன்மையுண்டு.

சங்கங்கள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் வெங்காயக் கூடு வாங்குவதால் குடிசைக் கைத்தொழில் பாதிக்கப்படும் என அவர் எச்சரித்தார்.

சமாசம் எடுக்கவிருக்கும் அபிவிருத்தித்திட்டங்களுக்கு அங்கத்துவ சங்கங்கள்தமது முழு ஆதரவையும் அளிக்கவேண்டும் என வேண்டி தனது உரையை முடித்தார்.

யட்டாரிகளுக்கு கூட்டுறவுச் சமாசங்களில் வேலை வாய்ப்பு

உத்தியோகமற்றிருக்கும் யட்டாரிகளுக்கு பயிற்சியளித்து, இலங்கை முழுவதற்கும் மொத்த விநியோகத்தரகச் செயற்படவிருக்கும் கூட்டுறவுச் சமாசங்களில் வேலைவாய்ப்பளிப்பது குறித்து கூட்டுறவுத் திணைக்களம் செயற்பட்டு வருகின்றது. கொழும்பு, பொல்கொல, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மூன்று கூட்டுறவுக் கல்லூரிகளிலும் குறைந்தது 120 யட்டாரிகளுக்கு பயிற்சியளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதையிட்டு மேலதிக கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்

கபால்கொல, யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்வூரிகளின் அதிபர்களுடன் பொல்கொலவில் அணிமையில் கலந்துரையாடினார்.

கொதுப்போட்டி கட்டுரை முடிவுகள்

முதலாவது: செல்வி ஜெ. கந்தசாரி
இரண்டாவது: சி. ஞானேஸ்வரன்
மூன்றாவது: செல்வி V. மதிவதனி

யாழ்ப்பாணம் 15-8-1970

கூட்டுறவு வீடமைப்பு

விடில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு பத்து லட்சம் வீடுகள் தேவை என்றும் பழைய மாண்புமிகு பத்து லட்சம் ரூபாயை மிஞ்சியிருக்கின்றதென்றும் அகாலது ஒரு வீடு கட்டுவதற்கு ஒரு ரூபாய் வீடமைப்புக் கொள்கை இல்லாமை, குடிசைப் பெருக்கம், நகரங்களை நாடி மக்கள் சென்றமை, நாட்டின் வீடமைப்புத் தேவைகள் முழு வதையும் அரசு தனியே பூர்த்தியாக்க முடியாத நிலை, போதிய பிரச்சாரம் நாடாத்தப்பாடாதமை

1948 ஆம் ஆண்டிலே இலங்கையில் முதன் முதலாக ஒரு கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது - யாழ்ப்பாண ஆசிரியர் அரசாங்க ஊழியர் கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கம் அல்லாண்டிலே பதியப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்கள் தோன்றலாயின. அவை அநேகமாக நடுத்தர வகுப்பாரின் வீடமைப்புத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய விழைந்தன. 1951ம் ஆண்டின் இறுதியில் 11 கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்கள் இருந்தன. ஆனால், சட்ட நிபந்தனைகளின் கெடுபிடியால் வீடமைப்பு கடன்குழுவிடமிருந்து கடன் பெறுவதில் சங்க டங்கன் இருந்தமையால் ஒரு சில சங்கங்களே தமது வீடமைப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடிந்தது.

1952ம் ஆண்டிலே நியமிக்கப்பட்ட வீடமைப்பு உபகுழு கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும் என்றும், இச்சங்கங்களுக்காக வீடுகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு கூட்டுறவுக் கட்டிடக் கலைஞர்கள் சங்கங்கள் நிறுவப்படவேண்டும் என்றும் தகவுரை செய்தது.

கிரிபத்தொடையில் 1950 களில் நிறுவப்பட்ட வீடமைப்புத் திட்டம் ஒரு மாதிரி கூட்டுறவு வீடமைப்புத் திட்டமாக நிகழ்ந்தது. புகழ் பெற்ற கவிஞர் வீடமைப்புத் திட்டங்களிலும் பார்க்க சில அம்சங்களிலே இத்திட்டம் தலைசிறந்ததென 1954ல் வெளியிடப்பட்ட கூட்டுறவு ஆணையாளரின் அறிக்கை கூறுகின்றது. தனிப்பட்ட ஒப்பந்தகாரரின் சேவைகளை விடுத்து கூட்டுறவுக் கட்டிடக் கலைஞர் சங்கத்தின் சேவைகளைப் பயன்படுத்தியமை இத்தகைய முன்னேற்றமான ஒர் அம்சமாகும். இதனால் வீடமைப்புச் செலவுகளும் வெகுவாகக் குறைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

1954ல் இயற்றப்பட்ட தேசிய வீடமைப்பு விதி கூட்டுறவு வீடமைப்பிற்கு சாவுமணி அடித்தது. இதன் விளைவாக 1958ம் ஆண்டில் உண்மையான கூட்டுறவு வீடமைப்பு முயற்சிகள் ஸ்தம்பித்தன. 1958ம் ஆண்டிற்குப்பின்பு வெளியிடப்பட்ட கூட்டுறவு ஆணையாளரின் அறிக்கைகளில் கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்களைப்பற்றியோ, கூட்டுறவு கட்டிடக்கலைஞர் சங்கங்களைப்பற்றியோ குறிப்புகள் இல்லாமையே இதற்குச் சான்ற பகுதியாகும்.

1972ல் 1,697,294 வீடுகள் தேவைப்படும் என கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புள்ளி விபரத்திலிருந்து பிரச்சினையை விரைவிலே தீர்க்க வேண்டிய அவசியம் புலனாகும். இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசினர்தம், கூட்டுறவுத்திறையினர்தம், தனியார் திறையினர்தம் முயற்சிகளை இணைக்கப்போவதாக வீடமைப்பு அமைச்சர் அறிவித்திருக்கின்றார். குறைந்த ஊதியம் பெறுபவர்களை விடில்லாப் பிரச்சினையால் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்களுக்கும் கூட்டுறவுக்கலைஞர் சங்கங்களுக்கும் புத்துயிர் அளிப்பதே இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குச் சிறந்த வழியாகும். பல நாடுகளின் அனுபவம் இவ்வண்மையை வலியுறுத்துகின்றது. இவ்வகையும் இம் முறையைக் கையாள்வதே சாலவும் சிறந்தது.

வடபகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு நூல் வெளியீட்டுக் கழகம்

இந்தியாவிலிருந்து தமிழ்ப்புத்தகங்களை ஏற்றுமதி இறக்குமதிச் சட்டத்திற்க்கமைய இறக்குமதி செய்வதில் அதிக செலவு ஏற்படுகிறது. அப்படி இறக்குமதி செய்த புத்தகங்களுக்கு அந்நிய செலாவணி சான்றிதழ்முறை வருமுன்பே அதிகவிலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருந்தது. இக்குறைகளை நீக்குவதற்கு யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ் நூல் பதிப்பு விற்பனைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பாக 19ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பழம்பெரும் புலவர்களும், கல்விமான்களும் ஆக்கிய நூல்கள் அருகிப்போகாது அவற்றை திரும்பவும் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்குத் தக்க வெளியிட்டாளர் இல்லாததால் அதை நிவர்த்தி செய்வது இக்கழகத்தின் தலையாய நோக்கமாகும்.

இக்கழகத்தின் ஆரம்பக் கூட்டம் 1967-ம் ஆண்டு தைத்திருநாளில் நடைபெற்றது. அதே ஆண்டு நவம்பர் 10-ம் திகதி இக்கழகம் பதிவு செய்யப்பட்டது.

இக்கழகம் நிறுவப்பட்டு முதலாம் ஆண்டு இறுதியில் (31-12-68) 38 பேர் அங்கத்துவம் வகித்தார்கள். இரண்டாவது ஆண்டு இறுதியில் (31-12-69) 47 பேர் அங்கத்துவம் வகித்தார்கள். 13-12-68 ல் ரூ 2837-வும், 31-12-69 ல் ரூ 3603-வும் இதன் பங்கு முதல்களாக இருந்தன. இச்சிறு முதலை வைத்த இக்கழகம் 1967-ல் ஒரு நூலினையும் 1968 ல் ஒரு நூலினையும் 1969 ல் இரு நூல்களையும் வெளியிட்டது. இவ்வாண்டு இதுவரை மூன்று நூல்களை வெளியிட்டுள்ள இக்கழகம், இவ்வாறு எல்லாக்கூறும் மேலும் மூன்று நூல்களை வெளியிடவிருக்கின்றது. இந்நூல்கள் யாவும் யாழ்ப்பாண

கூட்டுறவு அச்சகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் வெளியிடப்படுகின்றது.

இப்போது இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் நூல்களை இக்கழகம் அச்சிட்டு இங்கே வெளியிட பெருமுயற்சி செய்து வருகிறது. இந்நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதன் மூலம் புத்தகங்களை இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதால் ஏற்படும் அந்நிய செலாவணியைப் பேணலாம். உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கடுதாசி இங்குள்ள தொழிலாளர் முதலிய வசதிகளைக் கொண்டு இறக்குமதி செய்யப்படும் நூல்களிலும் பார்க்க தரமான அமைப்பில் நூல்களை இங்கு வெளியிடலாம் என்பதை இக்கழகம் இதுவரை வெளியிட்டுள்ள நூல்கள் எண்பிக்கின்றன.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்திடமிருந்து எத்தகைய உதவியையும் இக்கழகம் பெறமுடியாது போய்விட்டது. பிரதானமாக இந்துசமய நூல்களை வெளியிட்டுவரும் இக்கழகம் இந்துசமய ஆலோசனைக் குழுவிற்கு தமது நூல்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்குமாறு கோரியிருந்தது. உதவியளிப்பதாக வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளதே தவிர எது வித உதவியும் இதுவரை அளிக்கப்படவில்லை.

கூட்டுறவுப் பண்பு வேண்டும்

பொருளாதாரத்துறையிலும், சமுதாய முன்னேற்றத்திலும் டென்மார்க், சுவீடன் போன்ற நாடுகள் முன்னணியில் இருப்பதற்கு அந்நாடுகளில் பண்டைக் காலம் தொடக்கம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் கூட்டுறவுப் பண்பே காரணம். எனவே, இப்பகுதி மக்களும் கூட்டுறவு மனப்பான்மையுடன் உழைத்தால் மன்னார் பிரதேசத்தை வளம் கொழிக்கும் பூமியாக மாற்றலாம். இவ்வாறு அரசாங்க

எமது நூல்களை வாங்கி அரசாங்க தமிழ்ப்பாடசாலைகளிலுள்ள நூல்தலைவர்களுக்கு விநியோகிக்குமாறு நாம் கல்வி அமைச்சிடம் கேட்டுள்ளோம். என இக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

மக்கள் அரசாங்கம் கல்வி அமைச்சின் மூலம் இவ்வுதவியினைச் செய்தால் தேசத்தின் நலனுக்காக நாம் பெருந்தொண்டு ஆற்றமுடியும் என மேலும் அவர்கள் கூறியுள்ளனர்.

அதிபர் திரு. எஸ். கதிர்காமநாதன் முசலிப் பகுதி சர்வதேசக் கூட்டுறவுத்தின விழாவில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்.

நானூட்டான் பகுதி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் ஆதரவில் செம்மண்தீவு நீர்ப்பாசனத்தினைக் கள விளை யாட்டு மைதானத்தில் இவ்விழா நடைபெற்றது. இவ்விழாவிற்கு முசலிப்பகுதி காரியாதிக்காரி திரு. வை. சொக்கலிங்கம் தலைமை வகித்தார்.

பொதுப் போட்டியில் முதற் பரிசுபெற்ற கட்டுரை

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ரூபேட் ஓவன் வகிக்கும் பங்கு

இன்று உலகநகரத்தின் வளர்ந்துவரும் கூட்டுறவு இயக்கம் மிக முன்னேற்ற நிலையில் உள்ளது. இக்கூட்டுறவு இயக்கங்களின் வளர்ச்சி அந்தந்த நாடுகளின் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தைக் காட்டுவதாக நிலைபெற்று இருக்கின்றன. இன்றைய உலகில் முன்னேற்ற மடைந்துவரும் நாடுகளை நோக்கினால் அவற்றில் பெரும்பாலானவை இக்கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை காட்டும் நாடுகளாக விளங்குவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றன. இவ்வாறு வளர்ந்துவரும் இக்கூட்டுறவு இயக்கத்தில் முக்கிய பங்கினை வகிப்பவர் இங்கிலாந்தில் நியூலார்க் என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்த ரூபேட் ஓவன் என்பவராகும். இக்கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இவரின் பங்கினை இரண்டு வகையில் மதிப்பிடக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அவரால் விட்டுச் செல்லப்பட்ட கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் யாவும் எந்தளவிற்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கலந்துள்ளன என்பது அடுத்தது அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவு இயக்கம் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியும் அதனால் ஏற்பட்டுள்ள நன்மையும். இந்த இரண்டுவகையில் அவரின் பங்கினை மதிப்பிடக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

சமூகத்தில் ஒரு தந்தைக்கும் மகனுக்கும் உள்ள உறவு எப்படி வளர்ந்து வருகின்றதோ அதேபோன்றுதான் கூட்டுறவு இயக்கமும் ரூபேட் ஓவனும். சில சமயங்களில் தந்தையின் கொள்கைகள் அறிவுரைகள் யாவும் பிள்ளையிடம் செல்லாமல், ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவை பிள்ளர் அறிந்தோ அறியாமலே அப்பிள்ளையிடம் நிலைபெற்று விடுகின்றது. இது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை. இந்தவகையிலேயே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தந்தையாக ரூபேட் ஓவன் விளங்குகின்றார். ஆரம்பத்தில் அவரின் கொள்கை

கள், கோட்பாடுகள் யாவும் தோல்வியடைந்தது உண்மை. ஆயினும், அவை இன்று உலகில் நிலைபெற்று முக்கிய இடம் பெற்றுவிட்டன. இது யாராலும் மறுக்க முடியாத உண்மை. இன்று உலகநகரத்தின் வளர்ந்துவரும் கூட்டுறவு இயக்கங்களில் அவருடைய கொள்கைகளும், கோட்பாடுகளும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. அவற்றின் அடிப்படையிலேயே இயங்கி வருகின்றன. ஆகவே, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அவரது பங்கினை அன்று உணராத மக்கள் இன்று அதை நன்குணர்ந்து அதற்கு மதிப்பளிக்கும் நிலையில் உள்ளனர். மேலும், கூட்டுறவு இயக்கங்களே அவரின் பெயரை நினைவுபடுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. இந்த வகையில் அவ்வியக்கத்தில் அவரின் பங்கு பெரும் முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது எனலாம்.

நாம் நமது இலங்கையையே எடுத்து நோக்குவோம். இங்கு வளர்ந்துவரும் கூட்டுறவு இயக்கங்களில் அவரின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் யாவும் அவற்றுடன் இரண்டறக் கலந்து பரிபூரணமாகப் பரிணமிக்கின்றதைக் காண்கிறோம். இதே நிலையையே ஏனைய நாடுகளிலும் காணலாம். இது விருந்து நாம் ஒன்றை அறிகிறோம், அதாவது: கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தந்தையாக ஓவன் எந்தளவிற்கு அதில் முக்கியத்துவம் வகிக்கிறார் என்பதாகும். அதில் அவருடைய பங்கு பெருமையானது எனவும் போற்றத்தக்கது.

ஓவன் ஆரம்பத்தில் ஒரு தொழில் அதிபராக விளங்கியவர். இருந்தும் அவர் பெரும்பாலும் தமது வாழ்நாளையும், செல்வத்தையும் செலவிட்டது தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவே. ஓவன் அவர் காலத்தில் நிலவிய சமூக அமைப்பினை மாற்றியமைக்கப் பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார். அதனாலேற்படும் கஷ்டங்கள் எவற்றையும் பொருட்படுத்த

வில்லை. தொழிற் புரட்சி வேகமாக வளர்ந்துவந்த காலத்திலே சமூகத்தில் ஒரு மாற்றம் தேவையென்பதை உணர்ந்து அன்று நிலவிய சமூக அமைப்பிற்குப் பெரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவர். அதனைச் செயற்படுத்த, ஒரு மாற்றத்தைச் சமூகத்தில் ஏற்படுத்த மக்களையே புரட்சிக்கத் தூண்டிப் பெருமை இவருக்கே உரியது. அன்று அவர் காட்டிய முன்மாதிரியே இன்று மனித குலம் முன்னேற்ற மடைந்திருப்பதற்குக் காரணமாகும். இன்று இது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகிவிட்டது.

ஓவன் ஒரு தொழில் அதிபராக இருந்தார். அதே நேரத்தில் ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாக இலட்சியக் கனவுகள் காண்பவராக தாராள

னுக்காக உழைத்தவர். தமது செல்வமனைத்தையும் செலவு செய்தவர். அவர்களின் முன்னேற்றத்துக்காக; வசதிக்காக தமது கஷ்டங்களையும் பொருட்படுத்தாது உழைத்தவர். ஒருநாளைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நேரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தால் போதும் என்ற கொள்கையை எடுத்துக் காட்டியவர் இவரே. ஆனால், இவருடைய இக்கொள்கைகள் இவர் காலத்தில் மிகப் பிற்போக்கானவையாக விளங்கின. இவரது சிந்தனைகளும் செயல்களும் அக்காலத்துக்கு ஏற்றவையாகக் காணவில்லை. சமூகத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் அவற்றை அடைவோம், அடையவேண்டும் என்று கனவிலும் நினையாத காலத்தில் அவற்றை எடுத்துரைத்தார். இதனால்

இன்று உயிர்வாழ்கின்றது. நடைமுறையிலே செயற்படுகின்றது இவற்றை நோக்கினால், ஓவன் கொள்கைகள் சிந்தனைகள் யாவற்றையும் மக்கள் அவரது பகற்கனவுகள் என்று உதாசினம் செய்தார்கள். ஆனால் அதே சமயம் அவரினால் அவை தீர்க்கதரிசனமாகக் கூறப்படுகின்றது என்பதை உணரத்தவறிவிட்டார்கள். அந்தப் பகற்கனவுகள் யாவும் இன்று நனவாகி மக்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றன. அதை இன்றைய மனிதகுலம் நன்குணர்ந்திருக்கின்றனர் என்றே நம்பலாம். இந்தநிலைமையில் ரூபேட் ஓவன் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே எந்தளவிற்கு முக்கியம் பெறுகிறார் என்று உணரலாம்.

மேலும் ரூபேட் ஓவன் கல்வியில் மிகுந்த அக்கறையும், நம்பிக்கையும் கொண்டவர். அவர் கல்விமீது வைத்திருந்த அளவற்ற நம்பிக்கை கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு அவர் விட்டுச்சென்ற செல்வங்களுள் மிகவும் மேன்மையானது என்று கருதப்படுகின்றது. இன்று உலகநகரத்தின் காணப்படும் கல்வியின் மேன்மையை அதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் முயற்சிகளை நோக்கினால் இவரது கல்விக் கொள்கை எவ்வளவு உண்மையானது, நேர்மையானது என அறியலாம். மேலும் இன்று கூட்டுறவு இயக்கங்களில் காணப்படும் ஒருசில உழைக்கருக்குக் காரணம் மக்களுக்குப்போதிய கல்வியின்மையும் பகுத்தறிவற்றமையுமே காரணம் என உணர்ந்திருக்கின்றனர். கூட்டுறவு இயக்கங்களின் வளர்ச்சிக்குக் கல்வி அவசியம் என உணர்ந்துள்ளனர். சிறந்த முறையில் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமாயின் கூட்டுறவு இயக்கக் கொள்கைகளும்

[தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்]

செல்வி ஜெ. கந்தசாமி

மனப்பான்மை யுடையவராக விளங்கினார். அவருடைய இக்கொள்கைகளை சமூக உடமைவாதத்துக்கு வழிவகுத்து, இன்று உலகநகரத்தின் கூட்டுறவு இயக்கங்களை நிலைபெறச் செய்துள்ளன. அவரின் சமூக உடமைவாதம் அமைதியானது. ஆக்கபூர்வமானது. அதே சமயம் அது கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டும் விளங்குகின்றது. இவருடைய கொள்கையிலேயே வளர்ந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தை சரித்திராசிரியர் ஒருவர் பகுத்தறிவாகிய மரமும், இவரின் கொள்கைகளாகிய கிளையும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து கூட்டுறவு என்ற ஒரு புதிய மரம் நாடெங்கிலும் வேரூன்றி உள்ளது என அழகாக வர்ணிக்கிறார். இந்தளவிற்கு அவர் இவ்வியக்கங்களில் முக்கிய இடம் வகிக்கில், இவர் பெரும்பாலும் தொழிலாளர் நல

அவரது கொள்கைகள், சிந்தனைகள் யாவும் ஆரம்பத்தில் படுதோல்வியடைந்தன. ஆயினும் அவை இன்று பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட. வேரூன்றிவிட்ட கொள்கைகளாகிவிட்டன. உதாரணமாக அவர் தொழிலாளர்கள் நாளொன்றிற்கு எட்டு மணித்தியாலம் வேலை செய்தால் போதும் என்று எடுத்துக் கூறினார். இதை அன்றைய மக்கள் இவை நடைமுறையில் வருமா? எனச் சந்தேகித்து உதாசினம் செய்தனர். ஆனால், இன்றைய உலகில் தொழிற்சங்கங்களில், தொழிலாளர்களிடையே காணப்படுகின்ற நிலையையென்ன? அவரின் அக்கூற்று உண்மையாகிவிட்டதா? நடைமுறையிலே காளாபட்டவில்லையா? அதை மக்கள் முழுக்கமுழுக்க கிடையாது, நடவாதகாரியம் என்று எண்ணினார்களோ அது

கனிஷ்ட பிரிவில் இரண்டாவது பரிசுபெற்ற கட்டுரை

நான் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தால்

“கூட்டுறவே நாட்டு யாவு” என்பது பழமொழி. ஒரு நாட்டுக்கு முதுகெலும்பாய் விளங்குவது கூட்டுறவே. நாம் எந்தக் காரியத்தையும் தனித்துச் செய்ய முடியாது. கூட்டாட்சி சேர்ந்தே எந்தக் காரியத்தையும் எம்மால் செய்யமுடியும். ஆகவேதான் உலகில் எத்தனையோ கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கூட்டுத்தாபனங்களும் உயர்வாயிருக்கின்றன. இதன் பயனாக டென்மார்க், அவுஸ்திரேலியா போன்ற சிறிய நாடுகள் உலகில் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. இங்குள்ள பெரிய பணக்காரர்களும், அரசாங்கமும் கூட்டாட்சி சேர்ந்து பல தொழிற்சாலைகளை நடாத்திவருகின்றன. ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியம் கூட்டுறவே.

நான் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தால் நாட்டிலுள்ள மக்கள் கூட்டுவாழ்விற்கும், வளர்ச்சிக்கும் என்றுமே தொண்டு செய்வதாக இருப்பேன். கூட்டுறவின் மூலம் மக்களுக்குப் பல நன்மைகளையும் உதவிகளையும் செய்து வருவேன். ஏழை

பணக்காரர்கள் என்ற பேதமில்லாமல் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் உதவி செய்துவேன். ஒவ்வொரு கிராமந்தோறும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் குத்தல் முக்கியம், ஏனென்றால் எம் நாட்டில் பணக்காரர்களிலும் பார்க்க ஏழைகளே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஒரு பொருளை அவர்களால் அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கமுடியாது. அந்தப் பொருளை அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் குறைந்த விலைக்கு வாங்கமுடிகிறது. அதுமாதிரிமல்ல, தங்கள் சாப்பட்டிற்குத்

சாயிகளுக்குத் தேவையான உரம், நெல் போன்றவற்றை கொடுத்து உதவிசெய்வேன், கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் நல்ல விசுவாசமுள்ள ஊழியர்களை நியமிப்பேன். இப்படியானவர்களை நியமிப்பதால் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் களவு போகாது.

நான் காலையில் குறித்த நேரத்தவரது கூட்டுறவுச் சங்க

க. யசோதாதேவி

கத்தைத் திறந்து வியாபாரத்தை ஆரம்பிப்பேன். மக்கள் வாங்கிச் செல்லும் பொருள்களுக்குப் பெறுமதி கூறி எனது கணக்கு எழுதும் புத்தகத்தை எடுத்து அதில் பெறுமதியைக் குறிப்பேன்.

எவ்வாறு அதை முன்னேற்றுவேன்

தேவையான பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கலாம்.

கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களைக் கடன் கொடுத்து உதவலாம். எனவே நான் அவர்கள் கையில் பணம் வந்த நேரத்தில் பணத்தை வாங்கி மேலும் பல பொருள்களை வாங்கி கூட்டுறவுச் சங்கத்தை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவருவேன். விவ

பின்பு மத்தியானம் 12 மணிக்கு நானும் என்னுடன் பணிபுரியும் ஊழியரும் வீடு செல்வோம். பின்பு சாப்பாடு முடிந்ததும் 1 மணிக்கு வந்து கூட்டுறவுச் சங்கத்தைத் திறந்து நடாத்துவோம், எனது சங்கத்திற்குத் தேவையான பொருட்களை யெல்லாம் ஏற்கெனவே எடுத்து வைப்பேன். எனது கூட்டுறவுச் சங்கத்தை பல வழிகளிலும் முன்னேற்றுவேன்.

மூன்றாவது பரிசு பெற்ற கவிதை

கூட்டுறவின் பெருமைகளை கூறிமுடியுமோ?

—செளமியி—

கூட்டுறவின் பெருமைகளைக் கூர்ந்து நோக்குவோம்-நாம் ஈட்டுவதும் என்னவென்று ஈங்கு காட்டுவோம்.

பிற்போக்கு நாடுகளைப் பரிந்து காக்குமே-இன்னும் முற்போக்கு கொண்டுகலம் முனைந்து காக்குமே.

கூடிவாழ்ந்தால் கோடிநன்மை என்ப துண்மையே-இந்த கூட்டுறவால் விளைவதுவும் கோடி நன்மையே.

பாட்டாளி மக்களுக்கும் பாரில் வாழ்க்கையை-மிக வாட்டமின்றிக் கொடுப்பதுவும் கூட்டுறவாமே.

கூட்டுறவின் பின்னணியில் கூடிச் சிலபேர்-இங்கு நாட்டுவது சுயநலமாய் தங்கள் நன்மைதான்.

சிலபேரின் செய்கையினால் சிறந்த தொழியுமோ-நாட்டில் பலமான நன்மைகளை மறைக்க முடியுமோ?

நலமான நன்மைகளை நாங்கள் நாடுவோம்-ஈழ நாட்டினிலே நன்மைகளை நிலைக்கச் செய்குவோம்.

கூட்டுறவின் பெருமைகளை கூறி முடியுமோ-இங்கு ஈட்டுவதும் என்னவென்று இன்னும் சொல்லவோ!

சீரேஷ்ட பிரிவில் இரண்டாவது பரிசு பெற்ற கட்டுரை

ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் தனது தொழிற்பரப்பில்

“ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வே—நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வே” என்ற ஆன்டோர் வாக்கை இன்றைய போட்டிகள் மலிந்து விட்ட உலகிலே எவரும் மறுக்கமுடியாது. அந்த அவுக்கு இன்று கூட்டுறவானது மக்கள் வாழ்கையுடன் ஐக்கியமாகிய விட்டது. கூட்டுறவு இயக்கம் மக்களிடையே எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது ஆராயப்படவேண்டிய ஒரு விடயமாகும். வசிகள் குறைந்தவராய் அதே வேளையில் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்துக்குக் கொண்டிருப்போர்க்கு உதவி செய்து நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும்.

நடை போட்டுக்கொண்டிருக்கும் நாடுகளான ரஷ்யா, அமெரிக்கா, யப்பான் போன்றவற்றை நோக்கின் அவற்றின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு கைத்தொழிலே காரணியாக இருந்தாலும் அக்கைத்தொழில் என்ற கட்டிடம் எழுவதற்கு விவசாயமே அத்தொழிலாக அமைந்தது ஈண்டு குறிப்பிடப்பாலது. ஆனால் அவர்களோடு வைத்து ஒப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு நம் நாடு இன்னும் முன்னேற்றவில்லை என்பது கவலைக்குரியதோர் விடயமாகும். அந்நிலையை நாமும் அடைய வேண்டுமாயின் எமது அத்தொழிலைப் பலப்படுத்த வேண்டும். எனவே விவசாயத்தை வளர்த்த பின்பே கைத்தொழில் வளர இடமுண்டு.

சேவை இன்றியமையாததாகும். அத்துடன் சிறந்த விதை நெல் இரசாயன முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட உரம் போன்றவற்றை குறைந்த விலைக்குப் பெற்றுக் கொடுப்பதுடன் உழவு இயந்திரங்கள் நீர்பாய்ச்சும் இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடனாகக் கொடுத்து தரவேண்டும். எனினும் நம்

விவசாயிகளுக்கு எவ்வாறு கடனாகச் செய்கின்றவனோ அவ்வாறே குடிசைக் கைத்தொழிலாளர்க்கு கூடிய கால எல்லையில் குறைந்த வட்டியுடன் பணத்தைக் கடைக்கக் கொடுத்துத் தரவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்களைப் பெறக் கடினமாக இருக்கும் சமயத்தில் அம்மூலப்பொருட்

விற்ப்பும் பொருள்கள் யாவும் நம்நாட்டு கைத்தொழிற்பொருட்களையாகும். வெளிநாட்டவர் விரும்பி வாங்குமளவிற்கு உயர்ந்த தரத்தினைக் கொண்டவையாக நம் குடிசைக் கைத்தொழிற்பொருட்கள் விளங்கினாலும் நம்மவர் அதன் பெருமையை உணரவில்லை. ஆகவே நம்மவரின் கவனத்தைக் கவர கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெரிதும் முயல்கின்றன. பத்திரிகைகள் துண்டு பிரசுரங்கள் மூலம் விளம்பரப்படுத்துவதுடன் குடிசைக் கைத்தொழில்கள் பற்றிய விளம்பரங்களை விளம்பரப்படுத்தும் பெரியதோர் பெறுப்பை இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வர்தக சேவை ஏற்றுள்ளது.

மஞ்சூரணா கந்தையா

ஆலைக்கைத்தொழிலுக்கேற்ற தேவையான அளவு மூலப் பொருட்கள் நமது நாட்டில் இல்லை யாகையால் பயிர்ச் செய்கைக்கு அடுத்து முக்கிய இடம் பெறுவது குடிசைக் கைத்தொழிலாகும். எனினும் நம்

களை குறிப்பிட்ட குறைந்த விலைக்கு வழங்குகின்றன. உதாரணமாக மரப்பலகைக் கூட்டுத்தாபனம் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய அளவு மரப்பலகை வகைகளை மேற்குறிப்பிட்டபட்டுள்ளவாறு சொற்ப விலைக்கு வழங்கி அத்

வாழ்பவர்களுக்கு எவ்வாறு பயனளிக்கின்றது

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் என்று கூறும் போது விவசாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பொருளாதார நிலையிலிருந்து கைத்தொழில் முதலிடம் வகிக்கும் பொருளாதார நிலைக்கு மாறுவதே உண்மையான பொருளாதார முன்னேற்றம் என்று இன்று பொருளாதார வல்லுனர்கள் பலர் கூறுகின்றனர். இன்று முன்னேற்றப் பாதையில் வீறு

தமது தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலதனம் அற்ற விவசாயிகளுக்கு பணத்தைக் கூடிய கால எல்லையில் குறைந்த வட்டியுடன் கடனாகக் கொடுத்துத் தரும் பெரும் பொறுப்பை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்றுள்ளன. ஒரு சில பணக்கார வியாபாரிகளினால் ஏமாற்றப்பட்டு கடன் பளு வினால் தலைதாக்க முடியாமல் திண்டாடும் விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் இச்

நாட்டில் காணப்படும் ஒரிரு ஆலைத் தொழிற்சாலைகளான சீமெந்து, சீனி, இரசாயனப் பொருட்கள், ஒட்டுப்பலகைத் தொழிற்சாலைகள் யாவற்றையும் கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் பொறுப்பேற்று அங்கு வேலை செய்யும் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் யாவர்க்கும் அதன் மூலம் பேருதவி புரிகின்றன. அடுத்து குடிசைக் கைத்தொழிலை நோக்கி இல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கின்றது. ஒரு விவசாயிக்கோ அன்றி ஒரு தொழிலாளிக்கோ தம் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்து வந்து மாத்திரம் கடமை முடிந்து விடுவதில்லை. அதைத் தக்க முறையில் சந்தைப்படுத்திப் பணம் பெறுவதே அவனது முக்கிய நோக்கமாகும். உற்பத்தியாளர்கள் ஒருவரோடொருவர் போட்டியிட்டுத் தம்வினைவைச் சந்தைப்படுத்தும் வேளையில் அவர்கள் ஒரிரு முதலாளிகளால் ஏமாற்றப்படாது இருப்பதற்கும் உழைப்பிற்கேற்ற அளவுக்குத் தை அவர்கள் பெறுவதற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முன்வந்துள்ளன. இச்சங்கங்கள் அவர்களின் உற்பத்திப் பொருட்கள் யாவற்றையும் நியாயமான விலைக்கு வாங்கி விற்பனையாளருக்கு விற்க அவர்கள் அதை நியாயமான விலைக்கு நுகர்வோருக்கு விற்கின்றனர். எனவே இம்முறையின் மூலம் உற்பத்தியாளர், விற்பனையாளர், நுகர்வோர் என்னும் மூவரும் ஒரே சமயத்தில் நன்மை பெறக் கூடியதாக இருக்கும் தன்மை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் இவ்வுதவிகளோடு விவசாயிகளுக்கும் ஏனைய தொழிலாளருக்கும் அவர்களின் தொழிலின் வளர்ச்சியினை உத்தேசமாகக் கொண்டு அத்தொழில் முன்னேற்றத்துக்கான பல ஆலோசனைகளை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கூறுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்குத் தவும் விஞ்ஞானப் பயிர்ச் செய்கை முறைகளையும் பூச்சிகள், கிருமிகள், களை கொல்லிகள் முதலியவற்றால் பயிர் பாதிக்கப்படாத வழிகளையும் கூறுகின்றன. அத்துடன் கிருமி நாசினிகள், களை கொல்லிகள் முதலிய மருந்து வகைகளையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே இலவசமாக வழங்கி அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பல நன்மைகளைத் தேடிக்கொடுக்கின்றன. மேலும் இளம் விவசாயிகளுக்கும், குடிசைக்கைத்தொழிலாளர்களுக்கும் சிறந்த முறையில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக பல பயிற்சி நிலைப்பங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பல கூட்டுறவுப் போதனை பாடசாலைகளையும் ஏற்படுத்தி ஆங்காங்கு இளம் விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு பற்றிய பற்றை அறிவை வளர்த்து வருகின்றன

தேசிய அபிவிருத்தியில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு தனியிடம் வேண்டும்

இந்தியாவில் உள்ளது போல் இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு தேசிய அபிவிருத்தியில் தனியிடம் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரை காலமும் கூட்டுறவு இயக்கம் அரசின் ஏவற்பெண்ணாகவும் அதன் கொள்கைகளை நிறைவேற்றும் கருவியாகவும் இருந்துவந்தது. இவ்வாறு யாழ்ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தலைவர் திரு. A. J. இராஜதாரைசங்கம் திருநெல்வேலியிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கொண்டாடிய சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தினவிழாவில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். பொருளாதார வசதிற்றவர்களின் ஈடுபாட்டிற்காகவோ கூட்டுறவு இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது என தொடர்ந்து பேசுகையில் கூறிய அவர், பல சங்கங்கள் தமது சொந்தக்காலங்களிலே நிற்க முடியாதிருப்பது வருந்தத்தக்கது. எனவே நாம் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பலப்படுத்த முன்மையவேண்டும் என்று கூறினர். திருநெல்வேலி ப. நோ. கூ. சங்கத் தலைவர் திரு. N

குமாரசாமி பேசுகையில் இவ்வருடம் தாம் கூட்டுறவுத் தினவிழாவைப் புதிய முறையில் கொண்டாடுவதாகக் குறிப்பிட்டார். எல்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினது பிரதிநிதிகளும் தமது சங்கங்களின் வரலாறுகளையும் பிரச்சினைகளையும் எடுத்துக்கூற இருப்பதாகவும் இதன் மூலம் ஒரு வரின் அனுபவங்களை மற்றவர் பெறவும் ஒருவர் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க மற்றவர் உதவவும் வழிபிறக்கும் என்றார். யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கலாசாலை அதிபர் திரு. க. பரமோதயன் பேசுகையில் வேகத்திலும் பார்க்க நெறிப்படுத்தலே முக்கியம். ரெபேர்ட் ஓவன் போன்ற முன்னோடிகள் கூட்டுறவுத் திபத்தை ஏற்றிவைத்தார்கள். அவர்களின் அடிச்சுவட்டை நாம் பின்பற்றிச் செல்கிறோம் என்றார். விற்பனை செய்வதுடன் மாத்திரம் நாம் நின்று விடாது பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதிலும் ஈடுபட வேண்டும். இத்திறையில் நாம் வேறு நாடுகளைப் பின்பற்ற

வேண்டும். உற்பத்திக்கு மனித வளமே அத்தியாவசிய காரணியாகும். பொருளாதாரத்துறையில் அபிவிருத்தியடைந்துள்ள ஐப்பாளில் மனித வளம் இருக்கின்றது. மனித வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு கூட்டுறவு இயக்கம் சிறந்த மார்க்கமாகும். தேசியப் பண்பை கூட்டுறவுக் கல்வி வளர்க்க வல்லது. வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராஜரத்தினம் பேசுகையில் கூட்டுறவாளர்கள் அனைத்துலகிலுள்ள ஒரு பெரிய இயக்கத்தின் அங்கத்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார். ஐ. நா. சங்கங்களின் அத்தியாவசியத்தை வற்புறுத்திய அவர், அச்சங்கங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முதுகெலும்பு என வர்ணித்தார். மேலும் அவர் பேசுகையில் கூட்டுறவாளர்களின் வங்கியான கூட்டுறவு வங்குக்கு ஆதரவளிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட வேண்டும் என தொடர்ந்து உரையாற்றுகையில் அவர் வலியுறுத்தினார்.

இவ்வண்ணம் நாளாந்தம் விவசாயிகளினதும் தொழிலாளர்களினதும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவரும் கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் அவர்களுக்கு நிச்சயமான ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுக்கத் தவறவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அங்கத்தவர்களான உற்பத்தியாளர்களுக்கோ, பயிர்களுக்கோ

[தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்]

இலங்கையின் மிகப்பெரிய குறையாடு

இலங்கை ஒரு குடியேற்ற நாட்டின் மன நிலையிலேயே இன்றும் இருந்து வருகின்றது. இதுவே இலங்கையின் மிகப்பெரிய குறைபாடாகும் என யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கல்லூரி அதிபர் திரு. க. பரமோதயன் மகாஜன கல்லூரி மாணவர் மன்றக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் கூறினார். தமிழ் மக்கள் சில வசதிகளைப் பெறுவதற்காக தமிழை மறந்து ஆங்கிலத்திலேயே சகல தொடர்புகளையும் செய்து வந்ததாற்றான் இன்றைய நிலை ஏற்பட்டது என்று தொடர்ந்து பேசுகையில் அவர் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் உற்பத்திக்காரணி

களிலும் பார்க்க மனிதவளமே பெரிய காரணி. இக்காரணி எமது நாட்டிலே இல்லை. முயற்சியின் ஆற்றல், எதையும் சாதிப்போம் என்ற தீவிரம் இங்கு மக்களிடையே இல்லை. இதனால்தான் இலங்கை குறையாயிவிருத்தி நாடாக விளங்குகின்றது என்று குறிப்பிட்ட அவர், ஐப்பாளில் உற்பத்திக்காரணிகளிலும் பார்க்க மனித வளம் ஒங்கியிருந்ததால்தான் சகல துறைகளிலும் வளமான வளர்ச்சி மிக்க நாடாக அது திகழ்ந்து வருகின்றது எனச் கூட்டிக் காட்டினார். மேலும் அவர் பேசியதாவது: கூட்டுறவு என்பது ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவம். மனிதன் நாகரீகமாக வாழத்தொ

டங்கிய காலத்திலேயே அவன் வாழ்வில் கூட்டுறவு பிறந்து விட்டது. கூட்டுறவின் மாண்பினை எமது பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கூட்டுறவுத் தத்துவத்தைப் பழம்பெரும் தமிழ் இலக்கியம் வலியுறுத்துகின்றது. விவேகம், திறமை, அறிவு, ஆற்றல், முயற்சி, தூரநோக்கு மனிதத்தன்மை ஆகியன ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்ற அளப்பரிய உற்பத்திச் சாதனமாகிய மனித வளத்தை உருவாக்குவது கல்வியின் நோக்கமாய் அமைய வேண்டும். அப்போது தான் இந்நாடு வளம் பெற வழிபிறக்கும்.

வலிகாமம் மேற்கு
ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசம்
சங்காலை
சிக்கனமான செலவில்:
 * உணவு
 * உடை
 * வீட்டின் தேவைகள்
 * விவசாயக் கருவிகள்
 பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.
 “சென்றிக்” சீரியர் யூனியர் பம்புகள்.
 “அல்கன்” “ ” “ ”
 “ஆல்ஸ்லீ” “ ” “ ”
 “வில்லோ” பம்புகள் “ ”
 “சென்றிக்” எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்
 அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்
 வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்
 தொலைபேசி: 525 மாணிப்பாய். சங்காலை.
 கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

கூட்டுறவு இயக்கத்தில்.....

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கோட்பாடுகளும் விரிவாகப் போதிக்கப்படவேண்டும். அதற்கான கல்வியமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென வற்புறுத்துகின்றனர். நடைமுறையிலும் அதைச் செயல்படுத்த முனைகின்றனர். ஆகவே காந்திஜி, அமரகவி பாரதி இவர்களைப்போன்று ரெப்பேர்ட்டு ஒவனும் இன்றைய உலக நிலையைத் தீர்க்கதரிசனமாகக் கண்டு அதை மக்களுக்கு எடுத்து விளக்கியுள்ளார். அக்காலத்திற்கு அவை பொருத்த மற்றவையாக இருப்பினும் இன்றைய நிலைமையில் அவையாவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாக, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கட்டியன வாகவே இருக்கின்றன.

ஓவனின் தத்துவங்கள் சிந்தனைகள் யாவும் சமூக உடமையையும், மனிதாபிமானத்தையும் உள்ளடக்கியது. அவரது இக்கொள்கைகள் யாவும் அன்று வெறும் சிந்தனைகளாக, கற்பனைக் களஞ்சியங்களாக, நடைமுறைக்கு ஒத்து வராதனவாகக் கணிக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்று காணப்படும் நிலைமையை எடுத்து நோக்கினால் அவையாவும் கூட்டுறவு இயக்கங்களில் இரண்டறக்கலந்து விளங்குகின்றன என்பதைத் தெளியலாம். அவரது இலட்சியக் கனவுகள் சமூக உடமை, சமத்துவம், பரஸ்பர உதவி, கல்முறை ஆகியன யாவும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நிலைபெற்று உயிர் வாழ்கின்றன. அவர் ஒரு சிந்தனையாளராக இலட்சியக் கனவுகள் காண்பவராக, தத்துவ நூலியாக விளங்கினார். அவையாவும் வெறும் கனவுகளாக மறைந்துவிடவில்லை. அவர் கண்ட தீர்க்கதரிசனங்கள் யாவும் பக்க கனவுகளாக மடிந்து விடவில்லை. இன்று அவை உயிர்வாழ்கின்றன. நடைமுறையில், அவர் பெயரை நினைவூட்டுவனவாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவரது கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் காந்தியின் கொள்கைகளுடனும் கோட்பாடுகளுடனும் ஒத்திருக்கின்றன. ஓவனின் கனவில் பிரதிபலித்த கூட்டுறவுக் கிராமங்கள் இன்று வினோபாஜியாலும், ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனாலும் உருவாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டுவருகின்றன.

ஒரு இலட்சிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு அன்று அவர் பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார். தமது செல்வத்தையும், வாழ்நாளையும் அர்ப்பணித்தார். ஆனால், அவற்றை நடைமுறையில் செயற்படுத்த முடியாது தோல்வி கண்டார். ஆயினும் நம்பிக்கையைக் கைவிடவில்லை. அவரின் அந்த நம்பிக்கை

வின்போகவில்லை. இன்று உலகெங்கும் கூட்டுறவு இயக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது. கூட்டுறவு இயக்கங்களே அவருடைய பெயரை நினைவுறுத்துவனவாக, நிலைபெறச் செய்வனவாக விளங்குகின்றன. இதை எவரும் மறுக்க முடியாது. கூட்டுறவின் வளர்ச்சி-மக்கள் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றமாகும். இதையே ஒவனும் கூறினார். மனிதகுலத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக அரும்பாடுபட்டு உழைத்தார். சமூக உடமை என்ற சொல்லை முதன்முதல் பிரயோகித்தவர் ஓவனே என்றும் கூறலாம்.

மேலும் பரஸ்பரம் உதவி செய்துவரும் வாழ்க்கை சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கும், அதன் மூலம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர் ஓவன். இதை அக்காலச் சமுதாயத்தில் பரப்ப முயன்றார். அவரது முயற்சி நம்பிக்கை வின்போகாவண்ணம் இன்று அவற்றின் அடிப்படையிலேயே கூட்டுறவு இயக்கங்கள் யாவும் செயற்படுகின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமே அனைத்துலக நல்லெண்ணத்தை வளர்க்க முடியும் என்ற கொள்கை இன்று நிலவுகின்றது. உலகனைத்தும் வளர்ந்துவரும் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் யாவும் மேற்கூறிய வகையில் தமக்குள் செயற்படுவதும் ஒன்றி ஏனைய நாடுகளுடனும் பரந்த கொள்கைகளுடனும் தொடர்பை ஏற்படுத்தி அவற்றுடன் வர்த்தக உறவினையும் வைத்திருக்கின்றன. அதுவுமன்றி நாடுகளுக்கிடையே சமூகமான உறவுகள் நிலவும் தமது ஒத்துழைப்பை நல்குகின்றன. உதாரணத்துக்கு சோவியத் நாட்டையே எடுத்துக்கொள்ளலாம். சென்ற சில ஆண்டுகளுக்குள் இந்நாடு தமது கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து பல குழுக்களை ஏனைய நாடுகளுக்கனுப்பியுள்ளது. தாமும் ஏனைய நாடுகளிலிருந்து வரும் சங்கக் குழுக்களுக்கு வரவேற்பளித்துள்ளன. இதுவரையில் இலங்கை, இந்தியா போன்ற அறுபதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளிலிருந்து வந்த குழுக்களுக்கு வரவேற்பளித்துள்ளனமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இதன்மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கிடையில்-நாடுகளுக்கிடையில் நல்லெண்ணம், பரஸ்பர ஒற்றுமை, தாராள மனப்பான்மை என்பன வளருவதற்கு உதவுகின்றன. சோவியத் நாட்டிலுள்ள கூட்டுறவு இயக்கங்களில் கடமையாற்றும் தொழிலாளிகள் ஏனைய நாட்டுக் கூட்டுறவுத் தொழிலாளிகளுடன் தங்களது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். சர்வதேசக் கருத்தாங்குகளின்மூலம் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்கு சோவியத் நாட்டுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மத்

திய கவுன்ஸில் பெருமளவு உதவுகின்றது.

இத்துடன் வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் காணப்படும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவுவதற்காக அதிக திறமை வாய்ந்த நிபுணர்களைப் பயிற்றுவிக்கின்றது. இதற்கென ஒரு பயிற்சிக்கூடமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின்மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கிடையில், அதன் தொழிலாளர்களுக்கிடையில் ஒரு அடிப்படை நல்லெண்ணம் ஆகியன நிலவ வழிவகுக்கின்றது. இக்கொள்கைகள், இலட்சியங்கள் யாவையுமே ஓவனின் கற்பனையில் சிந்தனையில், இலட்சியங்களில் உருவானவையே. இவற்றை நடைமுறையில் கொண்டுவந்து ஓர் இலட்சிய சமுதாயத்தை உருவாக்க விரும்பினார். ஆனால் அன்று அதைச் செயற்படுத்த முடியாது தோல்வி கண்டபோதிலும், அவரின் நம்பிக்கை வின்போகாவண்ணம் இன்று உலகெங்கும் அவ்விவட்சியங்களே செயற்பட்டுவருகின்றன. இவற்றை மதிப்பிடுமளவில் ஓவனின் பங்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தில் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை அணுகித்தறிய முடிகிறது.

இவற்றைவிட அவரின் கொள்கையான சமூக உடமை வாதத்திலிருந்து தோன்றிய கூட்டுறவு இயக்கத்தை அதன் வளர்ச்சியை, நன்மைகளை எடுத்து நோக்கும்போது அவரின் பங்கினை மதிப்பிடலாம்.

இன்று உலகனைத்தும் அறிவு வளர்ச்சி, விஞ்ஞான வளர்ச்சி முதலியன ஏற்பட்டு மக்கள் தாரித்யத்தில் வாழ்க்கையை நடாத்தி வருகின்றனர். ஆதிமனிதனும் இயற்கையிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளச் சிறு குடும்பங்களாக ஒன்று சேர்ந்து கூட்டாகவே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். ஆதியிலேயே இக்கூட்டு வாழ்க்கை உலகில் இடம் பெற்றுவிட்டது. இருந்தும் அக்கூட்டு உறவின் பெருமையை, நன்மையை உணர வைத்தவர் 18-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ரெப்பேர்ட்டு ஓவனே எனலாம். அதன்பின்னர் அது ஒரு முழுமைபெற்று கூட்டுறவு இயக்கமாக உருவெடுத்து வளரத்தொடங்கியது 20-ம் நூற்றாண்டிலேயே. அன்று தொடக்கம் இன்று வரை கூட்டுறவு இயக்கங்கள் நாடெங்கிலும் வரவேற்கப்பட்ட கூடியதாக இருக்கின்றன.

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என அமரகவி பாரதியார் கூறினார். ஒரு வேலையைச் செய்யும்பொழுது அதில் எல்லோரும் ஒன்று கூடிச் செயலாற்றும்போது ஒரு தனி இன்பம் கிடைக்கின்றது. இதை இன்றைய உலகமக்கள் நன்கு அனுபவ வாயிலாக உணர்ந்திருக்கின்றனர். கூட்டுறவு இயக்கங்களும் இதையே அடிப்படையாகக்கொண்டு இயங்குகின்றன. உலக நாடுகள் அனைத்தும் கூட்டுறவு இயக்கத்தினை ஏழைகளுக்குப் பயன்படும் என்னும் நோக்கத்துடனேயே உருவாக்கியுள்ளன. எல்லா நாடுகளிலும் பலவிதமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விவட்சங்களினால் மக்களின் கோரிக்கைகள் எனினும் நிறைவேறுகின்றன. பொருளாதாரத்துறையில் பெரிதும் உதவிபுரிகின்றது. இச்சங்கங்கள் மூலமே பொருட்கள் குறைந்த இலாபத்தோடு கிடைக்கச் செய்வதால் பொருளாடி மக்களின் ஆதரவை, மதிப்பினைப்பெற முடிகின்றது. மக்களுக்கும் இவற்றினால் இச்சங்கங்களிடம் மிகுந்த நம்பிக்கை பிறக்கின்றது. இதனால் மக்கள் நிம்மதியாக, நம்பிக்கையுடன் முன்னேறச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகின்றது.

முன்னுரவது பரிசு பெற்ற கவிதை

எங்களுக்கு இன்பமே என்றும் இனி

அப்பச்சி மகாலிங்கம்

கூட்டுறவு வென்பதோர் வாழ்க்கைமுறை நாட்டினில் ஒற்றுமை கண்ட முறை வாட்டிய பசியும் வறுமையுமோட நாட்டிற்குப் பொருள்வளம் தந்தமுறை.

கூட்டுறவு வென்பதோர் புதிய மதம் குவலய முற்றும் ஏற்கும் மதம் நாட்டினிற் செல்வம் பெருகிடச் செய்த நல்வழி காட்டும் தூயமதம்.

கூட்டுறவு வென்பதோர் புதியமொழி குவலய மனைத்தும் பேசும்மொழி நாட்டினிற் சமத்துவ மோங்கிடவே நல்லவர் காட்டிய அன்புவழி.

கூட்டுறவு வென்பதோர் நல்மருந்து கொன்றதே பேதங்கள் இங்குஅது நாட்டினிற் பசிப்பிணி போய்கல நல் ஓவன் * தந்திட்ட பொன்மருந்து.

கூட்டுறவு வென்பதோர் புதியஒளி கூட்டியே சென்றிடும் நல்லவழி ஏட்டினி லடங்கிடாப் பேரொளியால் எங்களுக்கு இன்பமே என்றுமினி

ஒரு கூட்டுறவுச்...

[7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

அன்றி தொழிற்சாலைகளுக்கோ எதிர்பாராத இயற்கைத் தாக்குதல்கள் ஏற்பட்டால் அதற்கான நஷ்ட ஈட்டை வழங்குகின்றன. அது தவிர விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் கட்டாயச் சேமிப்புத்திட்டத்தை ஏற்படுத்தி தற்பாதுகாப்பளிப்பதுடன் தன்நம்பிக்கையை வளர்க்கின்றன. இதனால் இவர்களைத் தமது தொழிலில் பற்றுமிகக் கொண்டவராய் நிச்சயமான எதிர்காலத்தை நம்பி உழைக்கின்றார்கள். அண்மையில் நகரங்களை விட கிராமங்களிலேயே கூடிய அளவில் பணம் சேமிக்கப்பட்டுள்ளதாக மத்திய வங்கி அறிக்கை விடுத்துள்ளது. கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அங்கத்தவரிடையே கட்டாயச் சேமிப்புத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியமையே இதன் முக்கிய காரணமாகும்.

இவ்வாறு தொழிலாளர் சமுதாயமே வாழ்வாங்கு வாழ வாழ்க்கையின் பயனை நன்கு அனுபவிக்க இக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் மிகவும் போற்றத்தகுரியதாகும்.

கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சி வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. சிறுபிராயத்திலேயே மாணவர்கள் தங்களுக்கிடையே பரஸ்பர ஒற்றுமை, உதவி மனப்பான்மை, நல்லெண்ணம், ஒழுக்கம், ஒழுங்கு முறைகள் ஏற்பட வழிவகுக்கின்றன.

இவ்வாறு மேற்கூறப்பட்டுள்ள யாவையும் ஓவனின் சிந்தனையில், இலட்சியக் கனவுகளில் உதித்தவையே. அவருடைய கொள்கைகளின் அடிப்படையிலேயே இம்முயற்சிகள் யாவும் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய முயற்சிகள் யாவும் ஓவனின் பெயரை நிலைபெறச் செய்வனவாக, நினைவூட்டுவனவாக இன்று உலகனைத்தும் செயற்படுகின்றன. இவ்வாறு அவரது கொள்கையில் உருவாகிய இக்கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நோக்கும்போது எவ்வளவு தூரம் அதில் அவரின் பங்கு முக்கியம் பெற்றிருக்கின்றது என மதிப்பிடலாம்,

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது

மறுக்க முடியாத உண்மை

கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நடாத்துபவர்கள் நேர்மையுடனும், சேவை மனப்பான்மையுடனும் கருமகாற்றுவார்களேயானால் மக்கள் முன்னேற்றமடைவார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை என வவுனியா நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சே. மா. செல்லத்தம்பு வவுனியா மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சமாச்சம் கொண்டாடிய சர்வதேசக் கூட்டுறவுத்தின விழாவில் பேசுகையில் கூறினார்.

இவ்விழாவிக்கு சமாச்சத் தலைவர் திரு. இ. வ. வில்வராசா தலைமை வகித்தார். முல்லைத்தீவு, செட்டிகுளம், நெடுங்கேணி ஆகிய இடங்களிலிருந்து உழவு இயந்திரம் லொறி ஊர்வலங்கள் விழா மைதானத்தை வந்தடைந்தன.

வவுனியா மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. பெருமையினர் தேசியக் கொடியையும், கூட்டுறவு சிறீஷ்ட உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. K. S. பொன்னுத்துரை கூட்டுறவுக் கொடியையும் ஏற்றிவைத்தனர்.

வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராஜரத்தினம் பேசுகையில் வவுனியாவில் கட்டப்பட்டுவரும் கூட்டுறவுறவு இல்லத்தைப் பூர்த்தியாக்க கூட்டுறவாளர்களாகிய உங்களது உதவியை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். கூட்டுறவு சிறீஷ்ட உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. K. S. பொன்னுத்துரை கூட்டுறவுக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. J. E. சவுந்திரராசா ஆகியோரும் பேசினார். திரு. S. C. இராசரத்தினம் நன்றி கூறினார்.